

اِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾

52 Misafirler, İbrâhim'le karşılaştıkları zaman:

“- Selâm sana, selâmette ol, sen selâmete erenlerdensen” dediler. İbrâhim:

“- Biz sizden korkuyoruz” dedi.

قَالُوا لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾

53 “- Korkma. Biz sana bilge bir oğul müjdeliyoruz” dediler.

قَالَ اَبَشِّرْتُمُونِي عَلِيَّ اَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تَبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾

54 İbrâhim:

“- İhtiyarlık üzerime çökmesine rağmen, bana müjde mi veriyorsunuz? Neye dayanarak müjde veriyorsunuz?” dedi.

قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٥﴾

55 Melekler:

“- Seni kesinlik kazanan bir hakikatle, doğru bir haberle müjdeledik. Sakın ümitsizliğe düşenlerden olma” dediler.

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ اِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾

56 İbrâhim:

“- Hak yoldan uzaklaşarak, başına buyruk yaşayanların, dalâleti, bozuk düzeni, helâki tercih edenlerin dışında kim Rabbinin rahmetinden ümit kesebilir?” dedi.

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾

57 “- Ey elçiler, başka ne istiyorsunuz, ne işiniz var?” dedi.

قَالُوا اِنَّا اُرْسِلْنَا اِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾

58 Melekler:

“- İslâm'a planlı cephe alarak, müslümanlığı, müslüman nesilleri yozlaştırma, yok etme suçu işleyen güç ve iktidar sahibi âsi, suçlu, günahkâr bir kavme görevli olarak gönderildik” dediler.

اِلَّا اَل لُّوطُ اِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾

59 “- Lût'un ailesine gönderilmedik. Onların hepsini kurtaracağız” dediler.

اِلَّا امْرَاَتُهُ قَدَرْنَا اِنَّمَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾

60 “- Karısı müstesna. Biz, karısının geride kalanlardan, helâk edilenlerden olmasına hükmettik” dediler.

فَلَمَّا جَاءَ اَل لُّوطُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾

★ 61 Elçiler Lût'un ailesine geldiklerinde, Lût irkildi.

قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾

62 Onlara:

“- Siz, kimse tarafından tanınmayan ürküntü veren kimselersiniz” dedi.

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾

63 Onlar:

“- Tam aksine, biz sana, onların şüphe ettiği azâbı getirdik” dediler.

وَآتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾

64 “- Sana, haklı bir gerekçe ile, hikmete dayalı, kesinlik kazanan bir cezayı uygulamak için geldik. Biz kesinlikle doğru söylüyoruz” dediler.

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ

وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾

65 “- Gecenin bir bölümünde aile fertlerini, mü'minleri yola çıkar. Sen de arkalarından yürü. Sizden hiç kimse, geride kalanlarla ilgilenerek geri kalmasın, gözü geride olmasın. İstenen, emredilen yöne doğru gidin” dediler.

وَقَضَيْنَا اِلَيْهِ ذَلِكَ الْاَمْرَ اَنْ دَابِرَ هُوْلَاءِ مَقْطُوعٍ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾

66 Biz Lût'a, bu kâfirlerin sabaha çıkarken mutlaka köklerinin kazınmış olacağı planını, hükmünü vahyile bildirmiştik.

وَجَاءَ اَهْلَ الْمَدِيْنَةِ يَسْتَبَشِرُونَ ﴿٦٧﴾

67 Şehir halkı, güzel yüzlü melekleri görünce, akıllarındaki yapabileceklerini düşünüp sevinerek geldiler.

قَالَ اِنْ هُوْلَاءِ صِيفِي فَلَا تَفْضَحُوْنَ ﴿٦٨﴾

68 Lût:

“- Bunlar benim misafirlerim. Onlara kötü davranarak, beni ayıplanacak duruma düşürmeyin” dedi.

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزَوْنَ ﴿٦٩﴾

69 “- Allah'ın emirlerine karşı gelmekten, azâbından korunun. Beni rezil etmeyin” dedi.

قَالُوا اَوْلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾

70 Kavmi:

“- Biz seni, başkaları adına konuşmaktan, elâlemi savunmaktan men